

Erdély

2018. október 9.-október 13.

1.nap

Október 9-én
reggel 3-kor
gyülekeztünk az
iskola előtt.

Négy óra után
egy kicsivel el is
indultunk

Erdélybe. Az út
vidám

hangulatban telt,
bár fárasztóan
hosszú volt.

Sikeresen
átkeltünk a
határon és
körülbelül

másfél óra múlva
Aradra

érkeztünk.

Itt megkoszorúztuk a 13 vértanú emlékművét. A szobor
fenséges látványt nyújtott. Egy szépen gondozott parkban,
Arad szívében áll.

Ezután mentünk Dévára, ahol a vár egy magas hegy legfelső
szikláján van. Mivel a felvonó felújítás alatt volt éppen, így
nem jutottunk fel, maradt a távoli csodálat.

egy hosszabb szakasz megtétele után Gyulafehérvárra
érkeztünk, ahol a Szent Mihály templomban a Hunyadi család
síremlékeit néztük meg.

Este még útba ejtettük Segesvárt, ahol természetesen Petőfi emlékművet koszorúztunk és felkerestük Drakula szülőházát is. Ezután kellemesen elfáradva egyenesen a szállásunkhoz utaztunk Gyergyóújfalura. Este tízes megérkezésünk nem volt probléma szállásadóinknak, nagyon kedves fogadtatásban volt részünk. Gyors, de annál finomabb vacsora után senkit nem kellett altatni.

2.nap

Ezen a napon elmentünk a gyergyóújfalui iskolába, (Elekes Vencel Általános Iskola) ahol elmondták, Romániában hogyan zajlanak a tanítási órák, utána fociban versengtünk a „hazaiakkal”, sajnos a fiú- és a leány mérkőzésen is otthon marad a három pont.

Napunk második megállója a föld alá vezetett bennünket, a Sűgő-barlang nevű cseppkőbarlangban jártunk.

Ezután is maradtunk a csodálatos erdélyi tájon, a Békás-szoros és a Gyilkos-tó következett. Előbbiben magas kőfalak között sétáltunk, néhol még barlangokat is találtunk a falban. Egy kis gyaloglás után a Gyilkos-tó következett, melynek szürkészöld vizéről eszünkbe jutott mondája. Az egykori fák törzsei látszódnak ki a vízből. A tó mellett lehetett venni bicskát, kürtös kalácsot és még sok mást. Végül visszatértünk a szálláshelyre.

3.nap

Útközben Korond felé lerobbant kamion állta utunkat, így órákat csúszott programunk. Megérkezve két csoportra oszlottunk, és az egyik taplász műhelybe látogatott a másik agyagozni a fazekasműhelybe. Nem is sejtettük, hogy a taplógombából mennyi mindent lehet készíteni! A fazekasság alapfogásait ellesve pedig mindenki kis edénykét ügyeskedhetett magának.

Ezek után itt helyben vásárolni is tudtunk házi készítésű finomságokat: mindenféle ízesítésű sajtot, és lekvárt.

Székelykapuk, Orbán Balázs síremlékének megtekintése volt a további program.

Farkaslakán pedig Tamási Áron emlékhelyét kerestük fel, így minden bizonnyal jobban fog tetszeni nyolcadikban az általa írt kötelező olvasmány.

A nap hátralevő részében a vásárlásé volt a főszerep. Előbb az Alexandra cukrászdában torkoskodhattunk majd egy útszéli bazárban válogathattunk a bicskától a sapkáig.

4.nap

Utolsóelőtti napunkon ismét nagy fizikai igénybevétel várt ránk, egy Csicsaj-dűlőbeli túrázás képben. Először elmentünk egy vízimalomhoz. A patak éppen sekély volt, kevés vízzel, ezért nem forgott a malomkerék. Majd hosszú út során eljutottunk az „erdészházhoz”.

Ott fociztunk, ittunk a patak vizéből, majd elmentünk egy rövidebb túrára. Láttunk medvelábnyomot, medveszőrt, meg egy olyan fát, amelyen egy szarvas lehántotta az agancsát.

Amikor visszaértünk, ettünk kurtoskalácsot, ittunk teát, fociztunk egy kicsit, majd mentünk a második túrára. Hegyen mentünk fölfelé. Szép táj került elénk. Visszamentünk, szalonnát sütöttünk, majd már csak néhányan fociztunk. Mondani sem kell az olvasóknak, hogy „alvóhelyünkre” visszatérve igen hamar elaludtunk.

5. nap

A hazaindulás napja. Hajnali fél négykor volt az ébresztő, tehát mi keltettük a kakasokat. Finom reggeli után elbúcsúztunk szállásadóinktól, akik a hazaútra is csomagoltak mindenkinek harapnivalót. A buszra felszállva hamarosan mindenki jó diák módjára elaludt. Az alfa állapotban visszanyertük frissességünket, így Tordán, a sóbányában a nyitásra való várakozáskor mindenki eleven volt. Ritkán van alkalmunk visszhangos helyeken járni, ez a harang alakú terem 14-szer „feleselt”.

Határtalanul!

Még mélyebbre hatolva megtekinthettük miként folyik a sóbányászat hosszú évszázadok óta. A bányát elhagyva órákig zötykölődtünk egészen a Király-hágóig, mely Erdély bejáratának számít. az itt készült utolsó csoportképpel ér véget beszámolónk, mert ezután hazáig már kifejezetten nem nevezetes helyeken álltunk meg.

*7.a és 7.b osztály
tanulói*